

Évközi 13. Vasárnap B

*A halált nem Isten alkotta,
ő nem leli örömét az élők pusztulásában.
Hisz mindent azért teremtett, hogy legyen.
(Bölcs 1,13.14)*

Olvasmány

Bölcsesség 1,13-15; 2,23-24

A halált nem Isten alkotta, ő nem leli örömét az élők pusztulásában. Hisz mindent azért teremtett, hogy legyen, és a világon minden teremtmény az életet szolgálja. Nincs bennük pusztító méreg, és a földön nem az alvilág uralkodik. Az igazság ugyanis halhatatlan.

Isten halhatatlanságra teremtette az embert, a saját örökkévalóságának képmásává tette. A sátán irigysége révén azonban a világba jött a halál, és akik vele tartanak, azok megtapasztalják.

Szentlecke

2 Korintusiakhoz 8,7.9.13-15

Testvéreim! Ti mindenben kitűntök: a hitben, a szóban, a tudásban, minden buzgólkodásban, és az irántunk táplált szeretetben: tünjetez ki tehát a jótékonykodásban is.

Hiszen ismeritek Urunk, Jézus Krisztus jótékonyágát. Noha gazdag volt, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok.

Nem azért kell gyűjteni, hogy mások megszabaduljanak a szükségtől, ti meg bajba jussatok, hanem az egyenlőségért. Most az ő szükségüket a ti bőségetek enyhíti, hogy majd az ő bőségük nektek szolgáljon szükségetekben segítségül, s így (a javak) kiegyenlítődjenek. Az Írásban ez áll: "Aki sokat gyűjtött, nem bővelkedett, aki meg keveset, nem szűkölködött."

Evangélium

Márk 5,21-24.35b-43

Abban az időben: Amikor Jézus a bárkával ismét átkelt a túlsó partra, a tó partján nagy tömeg sereglett köréje. Ekkor odajött egy Jairus nevű férfi, a zsinagóga elöljárója, s mihelyt meglátta őt, a lába elé borult, és nagyon kérte: "Halálán van a lányom. Jöjj, tedd rá a kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!" Erre ő elment vele. Nagy tömeg kísérte, és tolongott körülötte.

A zsinagóga elöljárójának házából jöttek és közölték: "Meghalt a lányod. Miért fárasztanád a Mestert?"

A hír hallatára Jézus így bátorította a zsinagóga elöljáróját: "Ne félj, csak higgy!" Péteren, Jakabon és Jánoson, Jakab testvérén kívül senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen.

Amikor odaértek az elöljáró házához, nagy riadalmat, sok siratót és jajgatót látott. Bement és így szólt hozzájuk: "Mit lármáztok itt, miért sírtok? A gyermek nem halt meg, csak alszik." Azok kinevették.

Ő azonban mindenkit kiharcolt, maga mellé vette a gyermek apját, anyját, s kíséreléssel együtt bement (a helyiségbe), ahol a gyermek volt. Megfogta a kislány kezét, és azt mondta neki: "Talita kúm", ami annyit jelent: "Kislány, mondom neked, kelj föl!" A kislány azonnal fölkel, és járni kezdett. Tizenkét éves volt. Azok pedig magukon kívül voltak a csodálkozástól. De ő szigorúan meghagyta, hogy ezt a dolgot senki meg ne tudja. Azután szólt nekik, hogy adjanak enni a kislánynak.

Elmélkedés

Nem a halálra, hanem az életre vagyunk teremtve és hivatva (1. olvasmány). Ha mi hajlandóak vagyunk megosztani másokkal (anyagi és szellemi) adományainkat, akkor elérhetővé tesszük magunknak és másoknak a kiegyensúlyozott gazdagságot és az élet teljességét (2. olvasmány). Az evangéliumban aztán azzal szembesülünk, ami életünket veszélyezteti – betegség és halál. Jézus visszahívja az életbe Jairus lányát és meggyógyít egy asszonyt, aki vérzésben szenvedett. Ezért boldogok és optimisták lehetünk, mert abból a meggyőződésből élünk, hogy Isten azt akarja, hogy éljünk és nem a halálunkat kívánja. Életünk az első lélegzetvételünkől az utolsóig tart. Élni azt jelenti hogy Istentől befogadjuk a lehetőséget és utolsó lélegzetünkkel visszaadjuk Neki. Életünk egyedül az Ő ajándéka. Tulajdonképpen reggelente időt kellene szakítanunk, hogy nyugodtan ki- és belélegezzünk, imádkozzunk: Istenem, Te vagy életem teremtője; befogadhatom a Te életedet és magammal vihetem ... Es este így kellene az éjszakába hajolva kilélegezni és imádkozni: Istenem köszönöm a mai napom, az életem, rád bízom ma éjszakára; Te vagy az élet, Aki mindannyiunk számára mindig jelen vagy ...

Az élet nem más, mint be- és kilélegzés. Aki a lélegzést úgy tapasztalja meg, mint Istenből és Istenbe való életet, az megtapasztalja, hogy Isten benne lélegzik és felébred benne a vágy, hogy ez a nyugodt ki- és belélegzés minden ember számára lehetővé váljék. A félelem, bizonytalanság, nyugtalanság megfosztanak a lélegzéstől, hajszolttá és kapkodóvá tesznek. Jézus azonban azt mondja: "Ne félj; csak higgy; ne sírj; állj fel!"

Ha olyan közel vagyunk Jézushoz, hogy Vele együtt magunkba lélegezzük Isten élet-lehetését, akkor képesek vagyunk arra is, hogy azt tegyük, amit Ő tett: hogy embertársaink belőlünk lélegezzenek. Ha egymásnak életet adunk, akkor meg tudjuk változtatni a világot és életünk ünnep lesz!

Legyen ünnep az életünk!

Jézus Lelke közöttünk, Jézus műve kezeinkben, Jézus Lelke műveinkben.

Életünk legyen ünnep ezen az estén és minden nap.

Életünk legyen ünnep, Jézus keze életünkön, Jézus világossága utainkon, Jézus szava, mint örömünk forrása.

Életünk legyen ünnep, Jézus ereje: reményünk alapja, Jézus kenyere: közösségünk étele, Jézus bora: az új élet itala.

Életünk legyen ünnep, Jézus a szőlőtő és mi a vesszők. Cselekedeteink az Ő Lelkének gyümölcsei, Jézus maga a közösség magja.

Életünk legyen ünnep ezen az estén és minden nap.

Évközi 13. Vasárnap B

**A halált nem Isten alkotta,
ő nem leli örömét az élők pusztulásában.
Hisz mindent azért teremtett, hogy legyen.
(Bölcs 1,13.14)**

Olvasmány

Bölcsesség 1,13-15; 2,23-24

A halált nem Isten alkotta, ő nem leli örömét az élők pusztulásában. Hisz mindent azért teremtett, hogy legyen, és a világon minden teremtmény az életet szolgálja. Nincs bennük pusztító méreg, és a földön nem az alvilág uralkodik. Az igazság ugyanis halhatatlan. Isten halhatatlanságra teremtette az embert, a saját örökkévalóságának képmásává tette. A sátán irigysége révén azonban a világba jött a halál, és akik vele tartanak, azok megtapasztalják.

Szentlecke

2 Korintusiakhoz 8,7.9.13-15

Testvéreim! Ti mindenben kitűntök: a hitben, a szóban, a tudásban, minden buzgólkodásban, és az irántunk táplált szeretetben: tűnjetek ki tehát a jótékonykodásban is. Hiszen ismeritek Urunk, Jézus Krisztus jótékonyágát. Noha gazdag volt, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok. Nem azért kell gyűjteni, hogy mások megszabaduljanak a szükségtől, ti meg bajba jussatok, hanem az egyenlőségért. Most az ő szükségüket a ti bőségetek enyhíti, hogy majd az ő bőségük nektek szolgáljon szükségetekben segítségül, s így (a javak) kiegyenlítődjenek. Az írásban ez áll: "Aki sokat gyűjtött, nem bővelkedett, aki meg keveset, nem szűkölködött."

Evangélium

Márk 5,21-43

Abban az időben: Amikor Jézus a bárkával ismét átkelt a túlsó partra, a tó partján nagy tömeg sereglett köréje. Ekkor odajött egy Jairus nevű férfi, a zsinagóga elöljárója, s mihelyt meglátta őt, a lába elé borult, és nagyon kérte: "Halálán van a lányom. Jöjj, tedd rá a kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!" Erre ő elment vele. Nagy tömeg kísérte, és tolongott körülötte.

Volt ott egy asszony, aki már tizenkét éve vérfolyásban szenvedett. Sok orvos sokféle kellemetlen kezelésnek vetette alá: Mindenét rájuk költötte, de hasztalan, egyre rosszabbul lett. Hallott Jézusról, ezért átfurakodott a tömegen, és hátulról megérintette a ruháját. Így gondolkodott magában: "Ha csak a ruháját érintem is, meggyógyulok." És azonnal megszűnt a vérfolyása. Érezte testében, hogy meggyógyult bajából.

Jézus nyomban észrevette, hogy erő ment ki belőle. Megfordult a tömegben, és megkérdezte: "Ki érintette meg a ruhámat?"

Tanítványai ezt válaszolták: "Látod, hogy szorongat a tömeg, mégis azt kérdezed: Ki érintett meg?" De ő mégis körülnézett, hogy lássa, ki volt az. Az asszony félve, remegve előlépett – mert hisz tudta, hogy mi történt vele –, odaborult eléje, és őszintén bevallotta neki az igazságot.

Ő így szólt hozzá: "Leányom, hited meggyógyított téged. Menj békével, és bajodtól megszabadulva légy egészséges!"

Még beszélt, amikor jöttek a zsinagóga elöljárójának házából és közölték: "Meghalt a lányod. Miért fárasztanád a Mestert?"

A hír hallatára Jézus így bátorította a zsinagóga elöljáróját: "Ne félj, csak higgy!" Péteren, Jakabon és Jánoson, Jakab testvérén kívül senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen. Amikor odaértek az elöljáró házához, nagy riadalmat, sok siratót és jajgatót látott. Bement és így szólt hozzájuk: "Mit lármáztok itt, miért sírtok? A gyermek nem halt meg, csak alszik." Azok kinevették.

Ő azonban mindenkit kiparancsolt, maga mellé vette a gyermek apját, anyját, s kíséreeivel együtt bement (a helyiségbe), ahol a gyermek volt. Megfogta a kislány kezét, és azt mondta neki: "Talita kúm", ami annyit jelent: "Kislány, mondom neked, kelj föl!" A kislány azonnal fölkel, és járni kezdett. Tizenkét éves volt. Azok pedig magukon kívül voltak a csodálkozástól. De ő szigorúan meghagyta, hogy ezt a dolgot senki meg ne tudja. Azután szólt nekik, hogy adjanak enni a kislánynak.

Elmélkedés

Nem a halálra, hanem az életre vagyunk teremtve és hivatva (1. olvasmány). Ha mi hajlandóak vagyunk megosztani másokkal (anyagi és szellemi) adományainkat, akkor elérhetővé tesszük magunknak és másoknak a kiegyensúlyozott gazdagságot és az élet teljességét (2. olvasmány). Az evangéliumban aztán azzal szembesülünk, ami életünket veszélyezteti – betegség és halál. Jézus visszahívja az életbe Jairus lányát és meggyógyít egy asszonyt, aki vérzésben szenvedett. Ezért boldogok és optimisták lehetünk, mert abból a meggyőződésből élünk, hogy Isten azt akarja, hogy éljünk és nem a halálunkat kívánja. Életünk az első lélegzetvételünkől az utolsóig tart. Élni azt jelenti hogy Istentől befogadjuk a lehetőséget és utolsó lélegzetünkkel visszaadjuk Neki. Életünk egyedül az Ő ajándéka. Tulajdonképpen reggelente időt kellene szakítanunk, hogy nyugodtan ki- és belélegezzünk, imádkozzunk: Istenem, Te vagy életem teremtője; befogadhatom a Te életedet és magammal vihetem ... Es este így kellene az éjszakába hajolva kilélegezni és imádkozni: Istenem köszönöm a mai napom, az életem, rád bízom ma éjszakára; Te vagy az élet, Aki mindannyiunk számára mindig jelen vagy ...

Az élet nem más, mint be- és kilélegzés. Aki a lélegzést úgy tapasztalja meg, mint Istenből és Istenbe való életet, az megtapasztalja, hogy Isten benne lélegzik és felébred benne a vágy, hogy ez a nyugodt ki- és belélegzés minden ember számára lehetővé váljék. A félelem, bizonytalanság, nyugtalanság megfosztanak a lélegzéstől, hajszolttá és kapkodóvá tesznek.

Jézus azonban azt mondja: "Ne félj; csak higgy; ne sírj; állj fel!"

Ha olyan közel vagyunk Jézushoz, hogy Vele együtt magunkba lélegezzük Isten élet-leheletét, akkor képesek vagyunk arra is, hogy azt tegyük, amit Ő tett: hogy embertársaink belőlünk lélegezzenek. Ha egymásnak életet adunk, akkor meg tudjuk változtatni a világot és életünk ünnep lesz!

Legyen ünnep az életünk!

Jézus Lelke közöttünk, Jézus műve kezeinkben, Jézus Lelke műveinkben.

Életünk legyen ünnep ezen az estén és minden nap.

Életünk legyen ünnep, Jézus keze életünkön, Jézus világossága utainkon, Jézus szava, mint örömünk forrása.

Életünk legyen ünnep, Jézus ereje: reményünk alapja, Jézus kenyere: közösségünk étele, Jézus bora: az új élet itala.

Életünk legyen ünnep, Jézus a szőlőtő és mi a vesszők. Cselekedeteink az Ő Lelkének gyümölcsei, Jézus maga a közösség magja.

Életünk legyen ünnep ezen az estén és minden nap.